Cumhuriyet'in parasız mizah ekidir

Cumhuriyet
DİNOZOR
19 ŞUBAT 1997
11
ÇARŞAMBA

TANSU'YU GİYDİRİN!

İstediğiniz kıyafeti kesin, Tansu'yu kılıktan kılığa sokun. O hepsine yakışır.

Tansu Özel Timci

Tansu Örtünüyor!

Tansu Yolsuzluklar Diyarında!

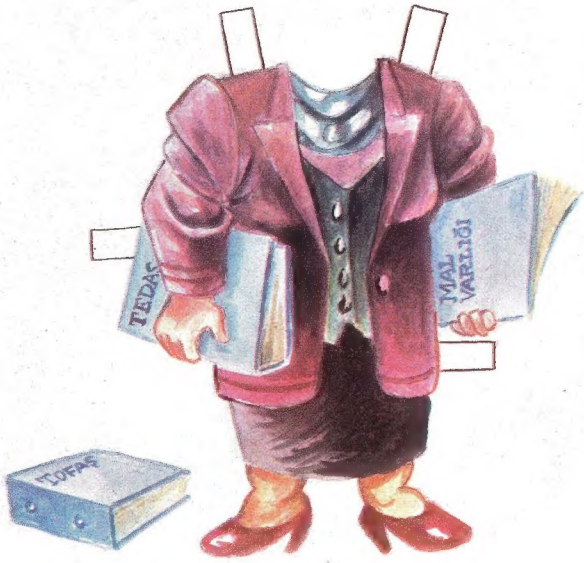

Tansu'nun bu kapağa şok yanıtı Çilliyet'te! ■ 6. Sayfada

HAFTANIN FOTOĞRAFI

Tansu Çiller. ABD asıllı Türk futbolcu. Şeytan Rıdvan'dan daha şeytan, Barajlar kralına attığı frikik golü hâlâ hafızalardan silinmedi.

Sürekli faullü oynuyor ve devamlı sarı kart görüyor. Fakat henüz kırmızı kart görüp de oyundan atılmadı. (Yeşil kartı ise her an kullanmak için cebinde hazır bekletiyor.)

Duran menkulleri iyi kapatıyor ve kredi yollarında da çok hızlı. Gerektiğinde gerçek bir sağ açık gibi kahramanca mücadele ediyor. Ne zaman jübile yapacağı bilinmiyor, önemli olan ABD'nin saati!

Tansu Çiller'in "Zirvedeki kar kadar temizim" zırvası Akşam Gazetesi'ne manşet oldu.

Derisinin rengini değiştirerek beyaz ırka geçen Michael Jackson, şimdi de dinini değiştirerek Hıristiyanlık'tan Müslümanlığa geçiyor!

Şeriatçı Akit Gazetesi, devletin ilanları gazete tirajlarına göre dağıtmadığını ileri sürdüğü haberinde 20 bin dolayında olan tirajını üçe katlayarak yansıttı! Göz göre göre yalan söyleyenler, devletten ilan kapmak için atağa kalktı.

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Takiye Demeçleri

Mehmet Ali Ilıcak

"Gazetecilik yapmak benim için vazgeçilmez bir tutkudur. Para pul kazanmak önemsiz. Ben siyasal gelişmeleri izleyip yaşam boyunca halkıma yararlı olmak ve sorunlarla alakalığımı göstermek isterim. Örneğin Tansu Hanım yanlış yaparsa affetmem. Halkım için yaşarım, o öl dese ölürüm. Akşam Gazetesi iktidarın iyi yönlerini de görür, kötü yönlerini de. Ve haklının hep yanında olacaktır. Hükümet karşısında bağımsız ve özgürüz. Okuyucumuzun huzurunda boynumuz kıldan incedir."

★★★

Fethullah Gülen

"Benim için en muazzam amaç zengin gönül sahibi olmak, mazlum ve yoksul çevrelere yakın durmaktır. Zaten ABD'den de Rusya'dan da bize hayır yok. Vicdanımdan gerekli talimatı aldım. Zaman içinde daha fazla müslümana ulaşacağım. Manevi açıdan güçlenip yeni oluşumlara hazırlanacağım. Dolar ruhum huzur ile dua ettiğimde. İslam benim için en mühim şeydir. Softarla işim olmaz. Ramazanın, bayramın önemini bilenler bana yeter."

★★★

Hülya Avşar

"Sanat uğruna kafa yormamı sağlayanlara teşekkür ederim. Ucuz iş beklemeyin benden. Yapamam. Bana ne yeteneksizlerden. Ben komple nasibimi almışım sanatçılıktan. Çıkarım şovuma, vücudumu zinde tutarım. Sanat için gerekirse sinema açarım, daha ne olsun. Zaten herkes hassas olmalı bu konuda. Büyüklerim usta oluyor bana. Gençliğimin tadını çıkarmadım sanatım yüzünden. Fakat halka malolmak en önemlisi."

★★★

Ali Şen

"Benim için futbolda önemli olan centilmenlik ve dostluktur. Hedefim illa ki kazanmak falan değildir. Ben sadece kendi reklamını düşünen kişiliğe sahip olsam başka olurdu. Ben net birisiyim arkadaş. Fenerbahçe kazanırsa malzemecimize kadar mutlu oluruz. Ben de sporcu varlığımı geliştiririm. Hakemlere baskı uygulamak sportmenliğe yakışmaz. Fair-play için mücadele gerekirse onu da yaparım. Medyayı da bağrıma basmışım. Spor uğruna gülmüşüm ve ağlamışım, kafam rahat!"

★★★

Kenan Erçetingöz

"Bizim işimiz, insanların yatak odalarına sızmak değildir. Görevimiz üretenlerin dünyasına girip, kimin ne yaptığını öğrenmektir. Baldır bacak peşinde değiliz. Halka yararı olmayan konuların muhabbetine girip saf insanların kandırılması bizi rahatsız eder. Gerçek ve doğru haber işimize gelir. Ün peşindeki aptalların sırtından para kazanmayız. Nitelikli sanatkârlarla iyi geçinip güzel güzel yaşıyoruz. Kim kime tasarılarından bahsediyor, sanatçılar dünyaya nasıl bakıyor, bizden öğrenin."

Not: Bütün demeçleri ilk satırdan başlayarak ve satır atlayarak tekrar okuyunuz.

Cumhuriyet DİNOZOR

Sayı: 11 - 19 ŞUBAT 1997

● Basan ve Yayan: Yeni Gün Haber Ajansı A.Ş. ● Genel Yayın Yönetmeni: **Orhan Erinç** ● Genel Yayın Koordinatörü: **Hikmet Çetinkaya** ● Yazışleri Müdürleri: **İbrahim Yıldız**, **Dinç Tayanç** (Sorumlu) ● Yayın Yönetmeni: **Zafer Temoçin**

Faks: (0212) 512 48 30

Milli Gençlik Vakfı'nın atış poligonlu yurdu var...

Cumhuriyet
DİNOZOR
Ciciliği meslek edinenlerin dergisidir...

Elma dersem çık, armut dersem çıkma

Susurluk Komisyonu'na verdiği ifadede **Abdullah Çatlı**'yı tanımadığını söyleyen eski Özel Harekâtçı **İbrahim Şahin**, gazetelerde Çatlı ile beraber bir düğünde göbek atarken çekilmiş fotoğrafları yayımlanınca DGM tarafından aranmaya başlandı. Bayramdan hemen sonra teslim olacağını söyleyen Şahin, hâlâ ortalıkta yok.

"Benim işçim, benim sendikacım, benim devrimcim."

DİSK'in 30. Yıl Kutlaması, Cumhurbaşkanı **Süleyman Demirel**'in -namı diğer Morrison Süleyman'ın- katılımıyla gerçekleşti.

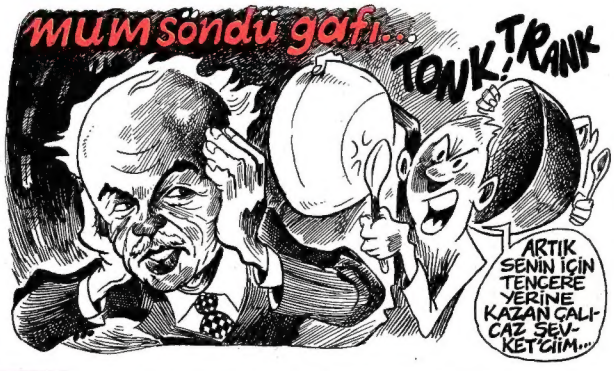

İtirafçı ülkücü, *"80 öncesi işlenen tüm büyük cinayetlerin emrini, o dönem Ülkü Ocakları Başkanı olan Muhsin Yazıcıoğlu verdi"* dedi.

İslami kesim silahlanıyor... Dini Yayınlar Fuarı'nda pompalı tüfekler satılıyor... MGV'nin öğrenci yurdu için verilen ilanda, içindeki atış poligonundan gurla bahsediliyor...

Güneydoğu'daki faili meçhul cinayetlerin tetikçileri olarak cezaevlerindeki PKK itirafçılarının kullanıldığı, bizzat itirafçılar tarafından açıklandı.

FERHAN ŞENSOY Gözümün Uzmanı

- Bizim televizyon mu bozuk? dedim. Yanıt veren olmadı. Hepsi dalmış, izliyorlar filmi.

- Yayında mı bozukluk var? diye sordum.

- Yoo! dediler. Tamamen fluğ görüyorum televizyonu. Yaklaştım, televizyona elle dokunulabilecek mesafeye gelince görüntü netleşti. Eyvah, gözüm bozuldu.

Derhal göz doktoruna gidildi. Havalı uzman gözcü, artık her şeyin bilgisayarla yapıldığını, eskisi gibi kimi harfler göstərilip, bu A mı? Şu ne peki? gibi durumların kalktığını, esprilerle bezeyerek anlattı. Gözümü ultramodern, hatta ekstralight aygıtına dayadı. İçine bakmamı söyledi.

Baktım, yolda giden bir araba görüyorum. Kendisi de aygıtın karşı tarafında bir yere gözünü dayadı.

- Tamam. Evet, bir numara miyop olmuşsunuz! dedi, uzman gözcü.

- Miyop mu olmuşum?

- Evet. Aslında miyop gençlikte olur ve ilerler. Sizin gibi bu yaşta miyop olan hiç görmedim.

diye gülüyor gözümün uzmanı.

- Ben gençliğimi tam tamına yaşıyamadım, ondan herhalde! diyorum. Uzman gözcü reçetemi yazıyor. Gözlükçüye gidiyorum.

Çerçevelerden çerçeve beğeniyorum, gözlüğüm yapılıyor, huzura eriyorum. Artık televizyonu net görebiliyorum, araba kullanırken yüz metre ilerdeki arabaların plakalarını netlikle okuyabiliyorum.

Gözlük takmaya başladıktan altı ay sonra, bir gün, sayın pankreasıma yönelik kimi kan sayımları yapılırken, kan şekerimin 367'ye fırladığı belirleniyor. Laboratuvardan endişe içinde telefon eden hastabakıcı, şeker komasında olduğumu, hemen hastaneye yatırılmam gerektiğini bildiriyor. Gün cumartesi, matine ve suare olmak üzere iki oyun var. Pazar gene çift oyun.

Hastane söz konusu değil. Pazartesi doktorda alıyoruz soluğu. Şekerimin uzmanı çok şeker doktor bizi bu konuda bilgilendirirken, kendisinin bu şeker konusunu ne kadar bildiğini belli ederken, şekerin gözü bozduğunu da belirtiyor. Bana sıkı bir diyet veriyor. Diyet sonucu, şeker düştükçe benim miyopluk yok oluyor ve gözlüksüz olarak eskisi gibi net görmeye başlıyorum, kaldırıp atıyorum gözlüğü.

Peki, bana o gözlüğü veren gözümün uzmanı, bu yaştan sonra miyop olunmayacağını biliyorken, şekerin gözü bozduğunu bilmiyor mu? Her şeyi bilgisayarlıymış, gözümün kenarı!

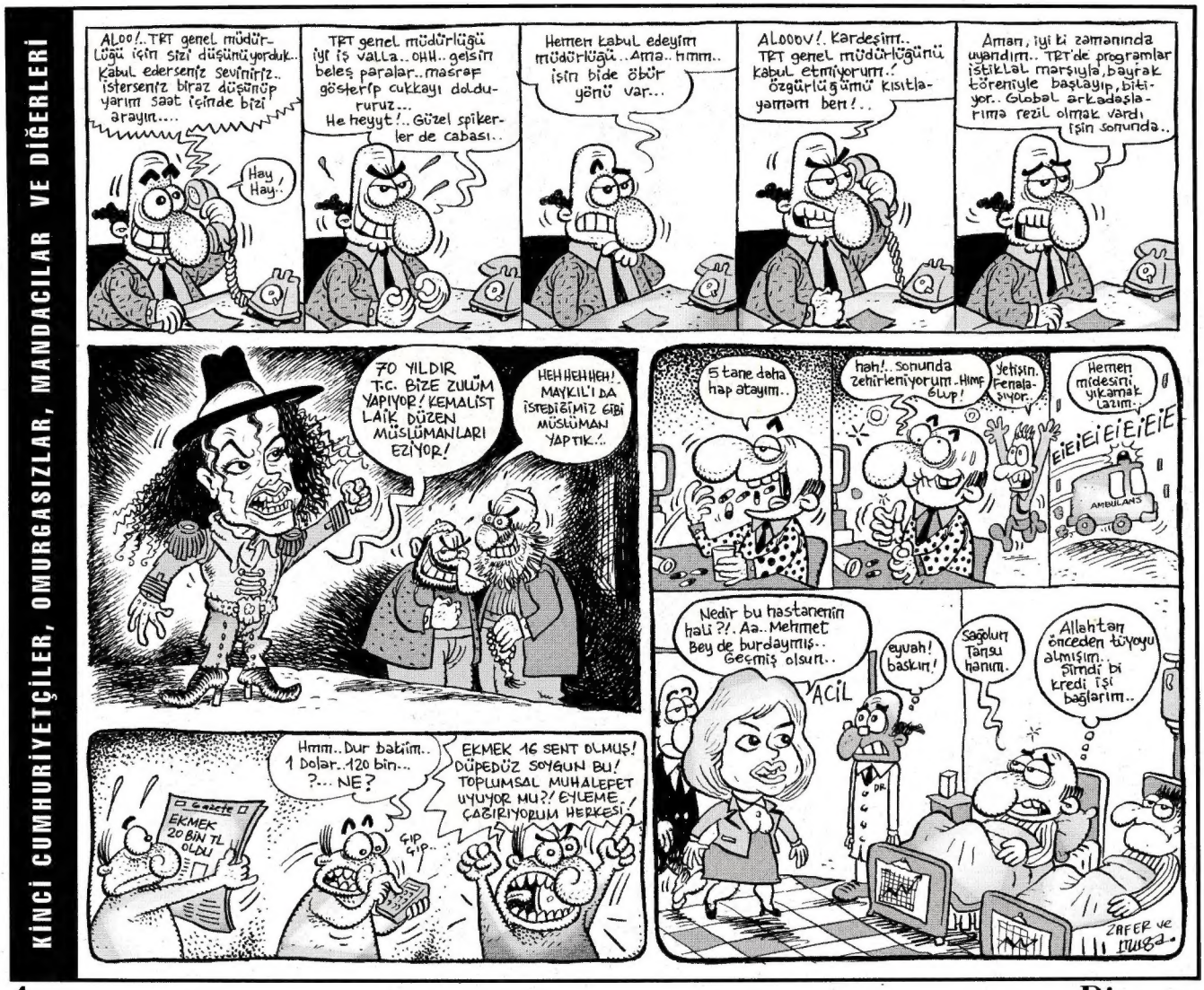

ÖĞRETMEN HASAN

Musa Gülmüş ve Nazif Atalay '93

1976 yılıydı.. Güneydoğu Anadolu'da 15 bin nüfuslu bir ilçede yaşıyorduk.. O sabah içim içime sığmıyordu.. Ortaokula başlıyordum.. Okulumuzun ilk günüydü..

Güle güle yavrum... Allah zihin açıklığı versin..

Ceketi biraz bol aldım.. Liseye kadar idare eder...

Ortaokul ve lise aynı binadaydı.. Okulun kapısına geldiğimde müthiş bir kalabalık vardı.. Lise öğrencileri okulun dış kapısında toplanmış, hep bir ağızdan slogan atıyorlardı..

BOYKOT VAR! BOYKOT VAR! BOYKOT FAŞİST HOCA DEFOL!

Boykot var!

Boykot Var!

BOYKOT VAR!

Kahrolsun FAŞİZM

Boykot var!

Boykot mu var?.. Boykot-ta ne ki?

Şaşkın bir şekilde liseli abilerime ve ablalarıma bakarken birden onu gördüm.. Hasan abiyi.. Hasan abi, köylümüzdü, hatta uzaktan da akrabamız olduğunu biliyordum.. Okulun dış kapısının üstüne çıkmış, var gücü ile bağırıyor, el kol hareketleri ile topluluğu yönlendiriyordu.. Amigo gibiydi..

Boykot var!

BOYKOT VAR!

Beni görünce yanıma geldi

Vaay Musa.. Çantanı kapıp gelmişsin ama bugün okul yok.. Maraş'tan faşo bir hoca vermişler okula, o yüzden dersleri boykot ediyoruz.. Hıa.. Söyle bakiim.. sen solcu musun sağcı mısın?..

evelallah solcuyum Hasan abi!

İki gün sonra boykot sona erdi, derslere başladık.. Ama neredeyse tamamı boş geçiyordu.. Dolu olan birkaç derste ise ders dışında her şey konuşulup tartışılıyordu..

Bugün Saat 3'te TÖB-DER'de toplantı var...

Sınıf Savaşı..

Lise

Felsefenin temel ilkelerini buldum.

Hersey hareket halindedir.. diyalektiğin temelidir bu.

Susun çocuklar!. Hepimiz devrimciyiz ama şimdi ders yapmak zorundayız..

Hasan abi lise 3'e gidiyordu.. Okuldaki öğrencilerin siyasi yönden en aktif olanıydı.. Ortaokul öğrencilerini boş derslerde bir araya topluyor, siyasi eğitim veriyor, faşist bir saldırı ihbarı üzerine zuladan çıkardığı kocaman sopaları arkadaşlarına dağıtıyor, her eylemde başı çekiyordu.. Hatta okulun dört bir duvarındaki siyasi yazıları tek başına kendisi yazmıştı.. Çok cesurdu Hasan abi.. Gittikçe gözümde büyüyordu.. Herkes Hasan abi gibi olsa 5 dakikada devrim yapılabilirdi..

Pazarda babamın tezgâhına ara sıra yardıma giderdim.. Bir gün Hasan abiyi bir traktör dolusu karpuzun üzerinde gördüm..

Yakup emmi nasılsın? Bizim tarlanın karpuzları.. Senin tezgaha indireceem..

Sağolasın yeğenim.. Hadi indirin çocuklar...

N'aber Musa?.. Babana karpuz, sana da dergi kitap getirdim.. AL, oku bunları.

Marx

Marksizm

Aradan yıllar geçti.. Hasan abi liseyi bitirdikten sonra öğretmen olmuştu.. Ben de işletme fakültesini kazanıp Atatürk Üniversitesi'ne gittim.. Atatürk Üniversitesi'ne tıpkı bugün olduğu gibi, o zaman da sağcı ve yobazlar hâkimdi.. Kampusun ana giriş kapısındaki o kocaman ışıklı levha, bizi nelerin beklediğini ikaz eden bir sille gibi suratımıza iniyordu adeta.. Dumura uğramıştım..

Şurası unutulmamalıdır ki, Türk milletinin en büyük düşmanı komünizmdir.. Her görüldüğü yerde ezilmeli!

ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ

Oha be! Üniversitenin kapısına yazacak Atatürk'ün başka bir sözünü bulamamışlarmı?..

Hayatımda gördüğüm en gerizekâlı hocayı orada tanıdım.

GIRGIR

FIRT

İki saatlik muhasebe-finansman dersinin tümünde Girgir ve Fırt dergilerine sövmüştü.

Hayatımda gördüğüm en dangalak insanı orada tanıdım.

Vaay! Oruç yersin ha!

Bir tatbikat için Erzurum'a gelip de PTT'ye uğrayan bir İtalyan askerini sigara içtiği için bastonu ile dövmüştü..

Hayatımda gördüğüm en erkek kızı da yine orada tanımıştım.. "Cumhuriyet" Gazetesi okumanın neredeyse ölüme davetiye çıkarmakla eşanlamlı olduğu üniversite kampusunda, kısacık kesilmiş modern saçları, daracık blucini ve arka cebine soktuğu "gazetesi" ile pis bakışlara aldırış etmeden adeta bir Jan Dark gibi yürüyordu.

Cumhuriyet

O zaman arkeoloji öğrencisi olan bu kız, sonradan sinemada kariyer yapan birkaç filmde başrol oynayan Aslı Altan'dan başkası değildi.

Dadaş Sineması

Musa.. Nasılsın oğlum?

İyiyim baba.. Dersler de iyi.. Yok, yok.. Param var, bitince isterim..

NE?!. Ciddi misin baba?.. Dur, dur.. Kaşıt, kalem çıkartayım da yazdır adresini bana..

Vay be!.. Hasan abi burada öğretmenmiş!..

Devamı Haftaya —

TÜRKİYE TÜRKLERİN VE AMERİKALILARINDIR

ÇİLLİYET

KURUCUSU: SÜLEYMAN DEMİREL

19 ŞUBAT 1997 ÇARŞAMBA

■ 7. Sayfada

İşte çağdaş Türkiye'nin aydınlık yüzü

2000'li yılların aydın insanları elektrik arızalarını protesto ediyor.

Şubat ayının başından beri akşamları meydana gelen kısa süreli elektrik arızaları ülkemizde göz yaşartıcı tablolar yaratıyor. Gelişmiş Batılı ülkelerin halklarını aratmayan bir duyarlılık gösteren necip Türk milleti, arızaları protesto edip sokaklara dökülüyor. Bazıları pencerelerde tencereler çalıyor, bazıları mum yakıp yetkilileri göreve çağırıyor.

Diğer taraftan muasır medeniyetler seviyesine ulaşan devletimizin üstün ve gelişmiş teknolojisi sayesinde, arızalar bir dakika gibi kısa bir sürede gideriliyor.

Bir kısım medya, ne kadar gerçekleri çarpıtmaya çalışırsa çalışsın; aydınlık Türkiye'nin gülümseyen çehresi suratlarında bir şamar gibi patlıyor.

Annelerin en güzeli

Eskiden çocuklarına bakamayacak kadar yoksul insanlar bebeklerini kundaklar içinde cami avlusuna bırakırdı. Bugünlerde ise bebekler DYP binaları önüne bırakılır oldu. Şefkatli bir anne sıcaklığının ancak Tansu Çiller'in kucağında bulunabileceğini düşenen yoksul anne-babalar (her ne kadar, artık pek kalmadıysa da) bebeklerini gönül rahatlığıyla DYP binaları önüne bırakıyor.

Yukarıda, kapı önündeki çocukları öğrenmeden kucağına alıp bağrına basan Prof. Dr. Tansu Çiller görülüyor.

ÖSS'ye Hazırlık Deneme Sorusu

Soru: Aşağıdaki mantık yürütmelerinden hangisi doğrudur?

a) Tansu Çiller, dünyanın en iyi ekonomi profesörüdür.

b) Türkiye, gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerin en gelişmişidir.

c) Özer Çiller; fedakâr, cefakâr ve sevgi dolu bir babadır.

d) Vatan, ancak uğruna kurşun atan varsa vatandır.

e) Hepsi.

Cevap: Elbette 'e' şıkkı.

Bir karikatür

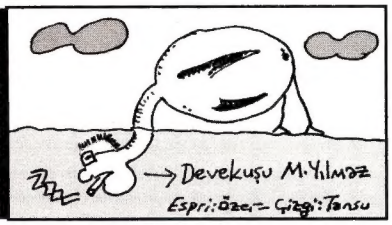

ÇİLLİYET KARTONDAN MESUT VERİYOR!

İşaretli yerlerden kesin. Mesut Yılmaz'a yakıştırdığınız giysileri giydirin.

Kumarbaz Mesut

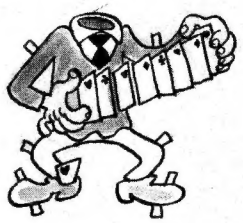

Mesut PKK Kampında

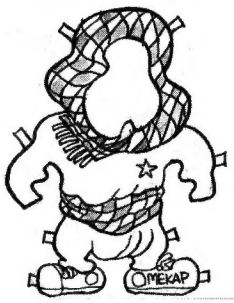

Rum uşağı Mesut

ÇİLLİYET Bizim Vadi Yapı Kooperatifi adına imtiyaz sahibi TANSU ÇİLLER
Bu gazete basın meslek ilkelerine uymaya söz vermemiştir.

ANAP'a geçme kararı veren Bucaram, oğluna sarılarak sevinçten ağladı.

Ekvador'un deli başkanı Bucaram ANAP'ın başına geçecek!

Deli olduğu için ülkesinin devlet başkanlığından azledilen Bucaram'ın, Türkiye'ye gelip ANAP'ın başına geçeceği öğrenildi.

Bucaram, "Mesut Yılmaz gibi bir zırdeli ANAP'ın genel başkanlığını yıllardır yaptığına göre ben rahat rahat yaparım" dedi. Mesut Yılmaz'dan kurtulacağını öğrenen parti tabanı sevinçten deliye döndü.

B A Ş Y A Z I

Prof. Dr. Tansu Çiller

Çırpınırdı Ölüdeniz bakıp Türk'ün bayrağına!

Gündemdeki son güncel gelişmeler, insanların kafasının içini karıştırdı. Özellikle güç odakları, çıkar çevreleri, menfaat grupları ve şer departmanlarının yoğun çabaları ülkeyi bölmek için gemi azıya almıştır. Son gemi yangınında ise ANAP parmağı girerek olayı büyütmüştür.

Sanırsam her şey Tımarhaneler Kralı **Ömer Lütfü Oflez**'in tartaklanmasıyla başladı. Devlet içinde suni bir çete oluşturuldu ve bununla da kalınmayıp devlet dışında da iki çete oluşageldi. Bu çetelerin antetli kâğıtlarını bizzat **Mesut Yıldız**'ın bacanağı bastırmıştır. Bu Antepli kâğıtlar, gizli örgüt süsü verilerek helikopterden dağıtıldı.

Her şey böyle böyle başladı. Neden sonra Susurluk yolu üzerinde bir mobiletin Mercedes'e zincirleme şekilde karşı yönden çarpması her şeyi ortaya çıkarttı. **Mesut Yakamoz** ve emrindeki tehditçilerin boyası döküldü. Bazı kahraman kişiler, promosyona, yani provokasyona kurban edilmek istenildi. Böylece devlet içinde böreklenmiş kumarbaz fetbazların oyunu bozuldu. Böylece olay başladı.

Şanlı DYP'nin koalite ortağı Refah P. yıpratılsın diye tarikat oğlusu deşildi ve de **Emine Kalkavan, Fadime Şahit** gibi kurye kızlar kullanıldı. Fakat aslında kızları kandıranın **Maksut Yıldırım** olduğu kesinlikle ispatlandı. Böylece süreç başladı. Son olarak olaylar Sincan'da tiyatro yapılmasıyla şenlik gibi başladı ve bu şölene plastik tanklar da iştirak ederek bayram havası yaşatıldı. Bayram dedim de, geçmiş Kabotaj Bayramınızı kutsarım

Dinozor

MEVSİM NORMALLERİ

Soner Günday

fiko'nun sarkacı

Bir İtirafçının İtirafları

• Örgütte beş yıl kaldım. Bize sadece askere karşı savaşacağımız söylenmişti. Yakalanıp cezaevine konunca yaptıklarımızdan sivillerin de zarar gördüğünü anladım ve itirafçı oldum.

• Çok iyi bir eğitim aldık. İngilizce, Fransızca, Sanskritçe ve Lehçe öğrendik. Karate, boks, sumo, eskrim, 100 metre engelli gibi sporların eğitimini gördük. Zehirsiz mantar, ebegümeci ve istihbarat nasıl toplanır; portakallı tavuk nasıl yapılır, ağrısız nasıl kulak delinir ve demir beş binlik parmak aralarında nasıl düşürülmeden dolaştırılır, öğrendik.

• Resmi kayıtlarda cezaevinde gözüküyorduk. Ama biz her gece o eylem senin, bu eylem benim geziyorduk. Ocağı nerde söndürdüğümüz belli değildi. Aylarca gelmediğimiz oluyordu. Döndüğümüzde cezaevi müdürü çok kızıyordu. Kulağımızı çekip, kapının arkasında tek ayak üstünde bekletiyordu. Hatta bazen cetvelle parmak uçlarımıza bile vururdu.

• Bizim varlığımızdan herkes haberdardı. **Özer Çiller**'le birlikte yemek yedim. Bana bir iki borsa tiyosu verdi. Bütün paramı borsada kaybettim. Bir düğünde de **İbrahim Şahin**'le karşılaştım. Çok neşeliydi, ama fotoğraf çektirmek istemedi. *"Gülerken çok pis çıkıyorum"* dedi.

• Türkiye'nin gittiğimiz her yerinde, yapalım diye iş verirlerdi. İşte ne bileyim, oranın

bir parti il başkanını vururduk, yerel gazeteyi tarardık, haraç toplardık. Hatta bir keresinde tatile gittiğimiz Kolombiya'da bile uyuşturucu işine karıştık.

• Şiddet olayına o kadar alışmıştık ki, yolda bizi sollayan arabaya ateş açardık. Bir gün telefon kulübesi önünde beklerken, biri çok konuşunca; sinirlendim. Adamın kafasını vura vura jeton kutusunu açıp, bütün jetonları yedirdim.

• Binlerce silah ele geçirdik, ama çok azını mahkemelere teslim ettik. Yanlış anlamayın, kullanmak için değil, koleksiyon meraklısı olduğumuz için vermeye kıyamıyorduk silahları. Elimizde o kadar güzel parçalar vardı ki, her cinayeti ayrı bir silahla işliyorduk.

• **Hizbullah** adıyla eylem yapıyorduk. Bir sürü suçu Hizbullah'a atıyorduk. Gerçi bölgede herkes bizi biliyordu, ama batı bölgelerinde ve medyada, Hizbullah'ın adı geçiyordu. Derken baktık, fırsattan istifade gerçekten Hizbullah oluşmuş. Böylece medyadaki durum gerçek oldu, ama bu sefer de doğuda onların yaptıkları da bizden bilindi. Onlara karşı da mücadeleye başladık. Son günlerde de ASALA adıyla eylem yapacaktık.

• Ben de normal bir insan olmak istiyorum. Valla her akşam dokuzda ışıklarımı söndürüyorum. Hayır, yani herkesinki sönükken benimki açık kalıp da yerim belli olsun istemiyorum.

• Çetede beş yıl kaldım. Bize sadece PKK'ye karşı savaşacağımız söylenmişti. Her şey açığa çıkmaya başlayınca, yaptıklarımızdan sivillerin de zarar gördüğünü anladım ve itirafçı bir itirafçı oldum.

Fikret Bekler

Son anda aldığımız bir habere göre

Muhalif Hindi Hidayet

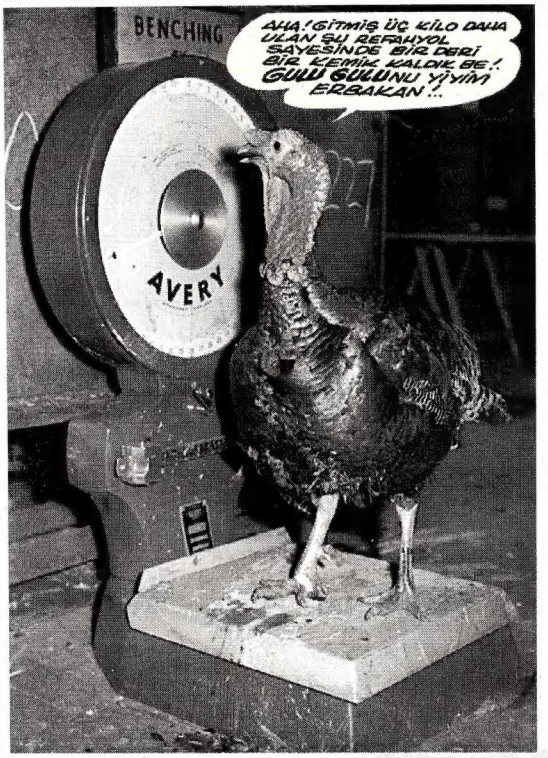

Halkımızın gördüğü rüyalar

Gözcü gazetesinde **Medyum Memiş** rüya yorumları yapıyor. Yorumları önemli değil. Önemli olan rüyalar... Halkımızın ne tür rüyalar gördüğüne bir kaç örnek... Medyumlar değil de belki bilim adamları **"Bu halkın haleti ruhiyesi"** tezine böylece malzeme bulabilir:

"Rüyamda sevdiğim kızı, yabancı birisinin öptüğünü gördüm."

"Rüyamda son model otomobillere biniyorum. Diğer otomobillerle yarış yapıyor ve hepsini geçiyorum."

"Rüyamda yüce Allah'ı görüyorum. Bana uzaylıların dünyayı istila etmeye hazırlandıklarını söylüyor."

"Rüyamda tanımadığım bir gelinle bir damat gördüm. Sonra sokakta bir köpek beni kovaladı. Bir camiye sığındım."

Yavrukurt, Ecevit

Ecevit giderek sağa kaymakla suçlanıyor, malum. Bu saptamanın siyasi gerekçeleri bir yana... Bizim örneğimiz çarpıcı mı çarpıcı... Bir minik haber yer aldı geçenlerde gazetelerde. Bir gazeteci, MHP Genel Başkan Yardımcısı **Tuğrul Türkeş**'e, ne lüzumu varsa, Ecevit'in bazı düşüncelerinin MHP ile aynı çizgide olduğunu hatırlattı. Türkeş tamı tamına şöyle dedi:

"Ecevit bizim yavrukurtumuz. Ancak, koca kurt olması için 60 yıl daha politika ile uğraşması lazım."

Levent Kırca 'Eylemin çocukçası olmaz'

Susurluk skandalında bir tek sanık, yargıç karşısına çıkarılamazken, hakkında tutuklama kararı verilen özel harekâtçı **İbrahim Şahin**, elini kolunu ve muhtelif organlarını sallayarak dolaşırken; **Levent Kırca** savcı karşısına çıktı. Gerekçe, bir skecinde, başparmağı işaret ve orta parmaklarının arasına sıkışan bir adamın hikâyesini anlatmaktı. Dinozor, Levent Kırca'ya, bu gereksiz adli gerginliğin akıbetini sordu:

- Ne oldu soruşturma?

- Rahatım. Savcı çok çağdaş bir savcıydı. Çok cici bir insandı. Hatta şakalaştık bile.

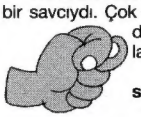

- Size ne sordu?

- Sohbet ettik. O sohbetin doğrultusunda dediklerim yazıldı. Adamcağız da güldü yani.

- Brezilya'da zafer işareti anlamına geliyormuş galiba.

- Evet. Duydum onu ben de.

- Saat 21.00'lerdeki temiz toplum eylemine, iktidarın çocukça diye nitelemesine karşın katılıyor musunuz?

- Katılıyorum tabii... Eylemin çocukçası olmaz. En küçücük bir hareket dahi yararlıdır. İnsan ayağını yere vurabilir, bağırabilir, tencerenin dibine vurabilir. Eylemin kötüsü olmaz.

- Işıklarınızı söndürürken gürültü de yapıyor musunuz?

- Yapamıyorum doğrusu. O dereceye gelemedim daha. Ama gerekirse yaparım yani. O sırada herhalde tencere bulamadım.

Memleket Sevgisi Anketi

Ben de vatan hainiyim...

Vatan milli maçlar sonrası gökyüzüne ateş etmekse

Manisalı gençlerin, yalnız genç oldukları, korumaları, dokunulmazlıkları ve Meclis'te dayanakları olmadığı için işkence görmeleriyse vatan

Bir katilin TBMM'de doktor olmasıysa vatan

Vatan daha güzel bir gelecek isteyen öğrencileri büyük bir kinle döven polis copuysa

Onları yöneten ve sünnetlerde, düğünlerde halay çeken, eğlenen devlek büyükleriyse vatan

İnsanlar sokaklarda aç gezerken, milyarlık iftar yemeklerinin verilmesiyse vatan

Zorunlu din dersleriyle ilkokuldan beri ezberlettirilen Arapça dualarsa vatan

Vatan Amerika hayalleri arkasında gizlenen toprak parçasıysa

Türbanın siyasi araç olarak kullanıldığı zihniyet ise vatan

Vatan Sivas'ta insanları diri diri yakmaksa

Vatan bir türlü üstesinden gelemediğimiz enflasyon canavarıysa

Ben vatan hainiyim

Zeynep İnan/ İSTANBUL

METİN HAKYERİ

Faks olayı: ☎ 0212 512 48 30 veya 0212 513 85 95

KAYHAN ERKAN'IN BAZI FİKİRLERİ

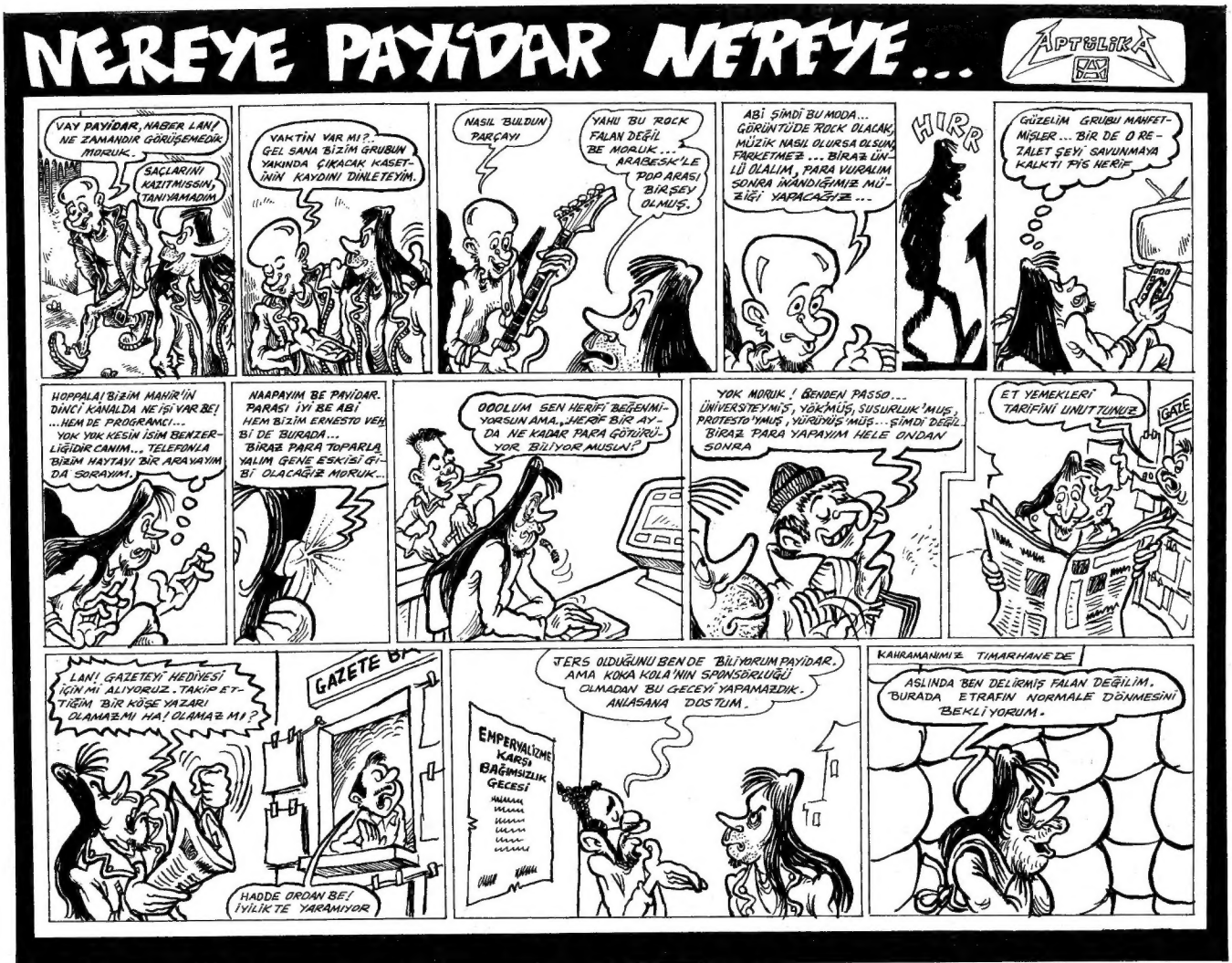

40 Paralık Öğrenci Kimliği...

SUNAY AKIN

Cumhuriyetin ilanından sonra tramvay taşımacılığı imtiyazını elinde bulunduran Belçikalı şirket ile masaya oturulur yeniden. İmzalanan anlaşmaya göre öğrenci kimliği gösteren yolculardan taşıma ücretinin yarısı alınacaktı. Bu değerin o yıllardaki karşılığı da, *"40 para"* tutuyordu.

Ne var ki, yabancı şirket Cumhuriyet hükümeti ile imzaladığı anlaşmaya uymuyor, öğrencilere tam bilet kesiyordu. Öğrencilerin haklarında diretmesiyle tramvaylar hararetli tartışmalara sahne olur. Tramvaylarda, öğrenciler ve biletçi arasında sürtüşmenin yaşanmadığı gün yok gibidir. Çıkacak olan bir kıvılcımın zararlarına olacağını çok iyi bilen şirket yetkilileri her tramvaya sivil bir polisin bindirilmesini ister. İşin garip yanı, Belçikalı şirketin çıkarlarına zarar gelmemesi için istekleri kabul edilir!..

Kendilerinden fazla para alınmasına karşı olan öğrenciler bir protesto gösterisi yapmaya karar verirler. Bu eyleme göre, 15 Kasım 1924 tarihinde İstanbul'un çeşitli duraklarından tramvaylara binecek olan öğrenciler, biletçilere *"40 para"* vereceklerdi. Eylemin amacı, hiç şüphesiz ki, yeni kurulan Cumhuriyetin sömürüye taviz vermeyeceği yönündeydi. Öğrenciler, ülkemizdeki yabancı şirket yöneticilerinin beyinlerinde yerleşmiş olan Kapitülasyon dönemindeki uygulamaları yıkmak isteğindeydiler.

Harbiye'den tramvaya binen üç tıp öğrencisi, kraldan daha çok kralcı bir biletçiyle karşılaşmışlardı. Biletçinin *"Tam bilet alacaksınız"* diye diretmesi karşısında öğrenciler direniyorlardı. Vatmanın, tramvayı şirket çalışanlarının fazlaca olduğu bir yerde durdurmasıyla olay daha da büyür. Öğrenciler tekme ve tokatlardan korunmaya çalışırlarken silah sesleri duyulur. Herkes korku içinde kaçışırken görülen manzara şudur: Yerde kanlar içinde yatan iki öğrenci ve eli silahlı bir sivil polis!

16 Kasım günü, saldırıyı kınamak amacıyla yürüyüş yapan öğrenciler yabancı şirketin bürosunu basarlar ve altını üstüne getirirler. Manzara bu sefer, Kadıköy'ün 1 Mayıs 1996 tarihinde çekilen fotoğraflarına benzemektedir. Şirket yetkilileri kırılan canlarının yerine camların hesabını yapmakta gecikmez ve şu açıklamayı yapar: *"Türkiye'nin ecnebi sermayeye ihtiyacı vardır. Bu sermaye ise ancak Türkiye'de istikrarlı bir vaziyet hasıl olduktan sonra gelebilir. Bu hadiseler arzu edilen istikrarın Türkiye'de mevcut olmadığını gösterir ki bu takdirde ecnebi sermayeyi getirmek hatadır."*

Günümüzdeki gösterilerde polis, öğrencilere acımasızca saldırmakta, atmış olduğu insanlık dışı tekmeler ve yumruklarla ortalığı kan gölüne çevirmektedir. Televizyon ekranlarından polisin öğrencilere karşı tutumunu hayretle izliyoruz. Cumhuriyet tarihimizdeki ilk öğrenci eyleminde tabancasını, sanki karşısında düşman varmış gibi ateşleyen de *"Polis Hayrettin"*dir.

Şimdi de, elimize Hukuk-u Beşer gazetesinin 22 Mart 1919 tarihli sayısını alalım ve *"Alt Tabaka"* başlıklı yazıdan bir bölüm okuyalım: *"Bizde en ziyade düşünülecek bir sınıf varsa, o da şüphesiz alt tabakadır. Çiftçi, makineci, dükkâncı, hasılı erbab-ı say ve amelin teşkil ettiği bu sınıf ahali, alnının teriyle ekmeğini kazanır. Devletin hazinesini hisse-i mesaisi ile doldurur, asker olur, kan vergisini de öder. Buna mukabil ekseriyetle düşünülmez, ihmal edilir, hatta bir rey-i siyasiye hakkı intihaba da malik olamaz. Hakk-ı intihaba malik olmak az çok vergi veren, yani zengin olanların bedel-i nakdi vererek binbir dolap çevirerek askere gitmemek, sahib-i yesar bulunanların hatırı sayılmak, servet ve sâman eshabının hakkıdır. Fakir olmak, mahkûm-u sefalet olmakla birdir. Umumî olması lazım gelen mektepler bile patronların çocuklarına mahsustur. Fakir sabahtan akşama kadar kızgın güneşin altında çalışır, didinir, fakat bu kadar sây-ü gayreti ile beraber ailesini yine de bi hakkın terfih edemez. Ve çocuğunun mesaisine de muhtaç olur. O sebebten çocuklarını da çalışmaya çabalamaya sevk eder. Ve nihayet çocuklar tahsil çağını geçirirler. Bu suretle cahil kalanların adedi ekseriyeti teşkil ediyor."*

Yazıdan da açıkça belli olduğu gibi eğitimin *"patronların çocuklarına"* açık olmasından rahatsızlık duyan bir yazarla karşı karşıyayız. Paralı eğitime karşı olduklarını Millet Meclisi'nde dile getirdikleri için öğrencilere ağır cezalar vermek, Hukuk-u Beşer gazetesinin yazarını da mahkûm etmektir. Devletin öğrencilerden para almasına karşı çıkanlar *"Alt Tabaka"*nın çocukları değil midir? Emekçiler, dar gelirli insanlar, paraları olmadığından dolayı çocuklarını okutamamakta, onları çalışmaya sevk etmektedir. Askere gidip *"kan vergisi"*ni ödeyenler de o çocuklardır.

Üniversitelerde harç alınmasını protesto eden öğrencilere atılan tekmeler, tokatlar, *"Alt Tabaka"* başlıklı yazının yazarını da yaralamaktadır. Çünkü o, okulların yalnızca zengin çocuklarına açık olduğu bir ülkeyi sevmiyordu. Birilerinin *"Ya sev Ya Terket"* dediğini duyar gibiyim. Yazarımız, bu konuda da şunları söylemişti: *"Vatanımız beni kurtarınız, beni kucaklayınız, aman beni terketmeyiniz diyor..."* O yazar, 15 Mayıs 1919 tarihinde İzmir'e çıkan işgal askerlerine ilk kurşunu sıkan Hasan Tahsin'den başkası değildir!..

Bu ülkenin gerçek kahramanları, bir evde yedi üniversite öğrencisini boğarak öldüren, uyuşturucu ve silah ticareti yapan emperyalizm uşakları değil, Hasan Tahsin gibi *"alt tabaka"*yı düşünen, okulların onların çocuklarına da açık olmasını isteyenlerdir. Öğrenciler, kimliklerinin *"40 para"*lık değerine sahip çıkmalıdırlar. Tekmelenmek, işkence görmek, hapis yatmak pahasına çıkıyorlar da!..

Hep beraber doğuyoruz (Ne güzel).

1

Oyunlar oynuyoruz coşkuyla; birdirbir, köşekapmaca, misket, saklambaç.. ve körebe... Bu ülkede!

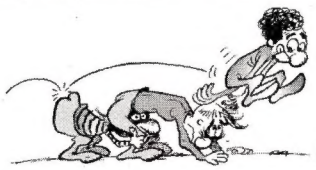

4

Sonra kendi küçük mutluluk kutularımızda ve ondan daha da küçük 37 ekran mutluluk kutucuklarında kendi sahte cennetlerimizi yaratıyoruz (Belki de cehennemimizi).

7

Baktığı aynada kendini seyrettiğinin farkında olmayan yaşı büyük, aklı küçük belleksiz yaratıklara dönüş/türül/üyoruz!

10

Hep beraber yürüyoruz (O da güzel).

2

Hep beraber okullara başlıyoruz sonra. Biz genç GÖÇEROĞULLARI'na hayatın teori ve pratiğini zerk ediyor yaşlı GÖÇEROĞULLARI! Sonra ne oluyorsa oluyor, ayrışıyoruz, saftıktan ve benliğimizden. 'göçerlik simyası', bilinci ve aklı değil, önyargıyı ve sezgiyi koyuyor önümüze. Her şey oyun gibi; 'ebe'leniyor bazılarımız bu oyunda! Bu oyun çok tehlikeli!!!

5

Mafyalaşmış hayvanlar ve hayvanlaşmış katilleri evlerimize konuk ediyoruz her gece ve de davetsiz Tanrı misafirlerini.

8

Ve geçmişte içine, aklımızı ve ruhumuzu buladıkları o tuhaf, geleneksel, yarı mistik, göçer simyasından geriye kalanlarsa; yitirilmiş bir duyarlık (duyarsızlık), bencillik, hoşgörüsüzlük ve sorumsuzluk... İnsani olan erdemlerimizi, tıpkı bir yılanın kabuk değiştirmesindeki doğallıkta olduğu gibi sıyırıp atıyoruz. 'YÜKSELEN DEĞER'ler üzerimize bol gelen yeni kabuğumuz oluyor. Utanmıyoruz.. yabancılaşıyoruz! Ve herkesin bir diğerine 'ÖTEKİ' gözüyle baktığı, bencillikten kavrulmuş bir bellek yitimi yaşıyoruz. Sinikliğin, korkaklığın zifiri karanlık gibi çevremizi sardığı -bir dakikalık bir cesareti bile gösteremediğimiz- korkunç, bir yağma ülkesinden, sanki kısa bir mola vermişiz ve birazdan gidecekmişiz gibi.. bekliyoruz.

11

... ve konuşuyoruz hep beraber, ortak bir dili (Bu daha da güzel).

3

Atgözlüyü bir perspektifte, yalancı mutluluklarla ödüllendiriliyoruz yola çıkmadan önce.

6

Bir tersane yangınında alevlerle kavrulmakta olan insanları (belki de çocukluğumuzdaki oyun arkadaşlarımız) plajda sanki güneşte bronzlaşan bir insanı seyreder gibi gözümüzü kırpmadan ve tepkisizce seyrediyoruz. (Arkadaşımız 'ebe'leniyor) O biziz aslında!

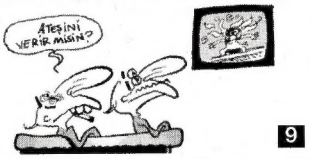

9

Ve böylesi karamsar bir panoramadan sonra 'YEREBATAN' Sarnıcı bile daha aydınlık geliyor bana, takiyeci bir güruhun **'Sürekli Aydınlık İçin 1 Dakika Karanlık'**a dahi tahammül edemeyen iteatkâr siivillerini gördükçe!.. KARANLIK BİRAZ DA İÇİMİZDE BELKİ; İÇİMİZDEKİ 'SİMYA'DA. Ve "Özür dileriz NAZIM USTA" demek geliyor içimden... "Özür dileriz." "Bir ağaç gibi kırık ve ezik / Ve bir orman gibi yağmalanmışsasına, / Bu cinnet bizim!". Ayrı ayrı, ama ölüyoruz hep birlikte; Damağımızda hep yarın kalmış bir yaşanmışlık tadı...

12

ALTAY MARTI

İşportaya Düşen Kadınlar

"Et koydum tencereye
Yar çıktı pencereye
Herhalde ona âşık oldum
Hemen oturup bir kitap yazdım."
Kürşat Başar

O akşam televizyonda haberleri izlerken gözlerime inanamadım. Ülkemin namusu meydanoz olmuştu. Aksaray'da, Lâleli'de sokak ortasında ehvayi türlü kadın cirit atıyor, bizim yeni yetme gencecik çocuklarımız da fırsat buldukça bu kadınları mıncıklamaya çalışıyorlardı.

Tansu Bacım zamanında "beyaz bir sayfa açacağım" diyerek işbaşına geldikten nice yıllar sonra "beyaz" işine topyekûn bulaşmıştık, ama benim "beyaz kadın ticareti"nden henüz haberim yoktu. Bu durumu yerinde müşahede etmek için derhal dışarıya fırladım. Bir belediye otobüsüne atlayıp hışımla olay yerine yetiştim. Manzara gerçekten içler acısıydı.

Bir zamanlar "bütün ülkelerin işçileri, birleşin" lafını sloganlaştıran eski sosyalist ülke kadınları ortaklıkta fink atıyor ve adeta şöyle diyorlardı: "Dünyanın bütün azgın erkekleri birleşin."

Sadece ortalık yerde dolaşsalar iyi, bir kısmı da maalesef işportaya düşmüştü.

Satıcılar yere serdikleri büyükçe bezler üzerine kombinezon, jartiyer, sutyenleriyle oturttukları kadınları avazları çıktığı kadar bağırarak pazarlamaya uğraşıyorlardı:

"Gel vatandaş gel! Bir sarışın götürene yanında bir adet Penthouse dergisi de bedava."

"Koş, koş! Şeymece bunlar şeymece. Kan çıkmazsa para yok!"

Utancımdan kıpkırmızı kesildim. Süleyman Bey'in vatandaşları maalesef elleri ceplerinde boş battal dolaşıyor ve her biri Kazım Kartal'lık yapmak için fırsat kolluyorlardı. Hele o küçücük kadınlar! Onların durumu tamamıyla vahamet taşıyordu. İnsanlık bu kadınlara sahip çıkacağına, üstlerine çıkmayı daha kolay bulmuştu. İçim acıdı. Vurdum kendimi sokaklara. Halkımın bir kısmı bedava dağıtılan ekmeği gelecek sefere daha iyi kapabilmek için MHP teşkilatlarına başvurup gizli kamplarda dövüş teknikleri öğrenmek isterken, bir kısmı da Halk Ekmek büfeleri önünde uzun kuyruklar oluşturup, akşam olsa da gidip "İner misin çıkar mısın" adlı muhteşem yarışma programını izlesek diye hayaller kuruyordu.

İçim kan ağlayarak geçip gittim yanlarından. Bir anda gözüm ilerdeki kalabalığa takıldı. Yavaşça oraya doğru seyirttim. Aaa, olur şey değil! Pos bıyıklı, iri yarı, kötü bakışlı birkaç işportacı işkence aletleri satıyordu. Tezgâhta ne ararsanız vardı. Filistin askısı, cop, kola şişesi, manyeto, tabutluk! Çok meraklanıp satıcılardan birine fiyatlarını sordum. "Çok ucuz" dedi adam, "ikinci el bunlar. Biraz kullanılmış, ama yine de iş görürler." Biraz samimiyeti geliştirdiğimden bu kez de "bu işin yasal olup olmadığı" konusunda ne düşündüğünü merak ettiğimi söyledim. Satıcı coşmuş bir şekilde anlatmaya başladı: "Eski kanunlar aynen yürürlükte. Eskiden nasıl ülke olarak uluslararası antlaşmalara işkence ve kötü muameleye karşı olduğumuzu gösteren imzaları koymuşsak bugün de öyleyiz."

"Peki, Süleyman Bey'in bu alet edavatı böyle açık açık sattığınızdan haberi var mı?" diye sorduğumda ise pos bıyıklı satıcı sırıtarak şöyle dedi: "Elbette haberi var.

Darbeler hariç Süleyman Bey'in her şeyden haberi olur. Ona boşuna Muhteşem Süleyman dememişler."

Adama iyi kazançlar dileyip arkama bile bakmadan uzaklaştım oradan. Dönüşte, kadın satan işportacıların "Eyvah! Ahlak Zabıtası!" diye bağırıp telaşla kadınları örtülere sarıp iki ucundan birer kişi tutmak suretiyle kaçmaya çalıştıklarını gördüm. Kendi kendime "Herhalde aklımı oynatıyorum" diye düşündüm.

Eve doğru dönerken başımda engelleyemediğim bir ağrı vardı. Rakı filan da içmemiştim, ama sürekli şu soruyu mırıldandığımı fark ettim bir ara: "Ne olacak bu memleketin hali, ne olacak bu memleketin hali."

Arabadan indiğimde lapa lapa bir kar yağmaya başlamıştı. Tam evimin bulunduğu sokağa girmiştim ki üstünde eski fanilası, yer yer yırtılmış lacivert pantolonu ve çıplak ayaklarıyla bas bas bağıran bir çocukla karşılaştım. Yumruğunu gökyüzüne doğru uzatmış, kaşlarını çatmış,

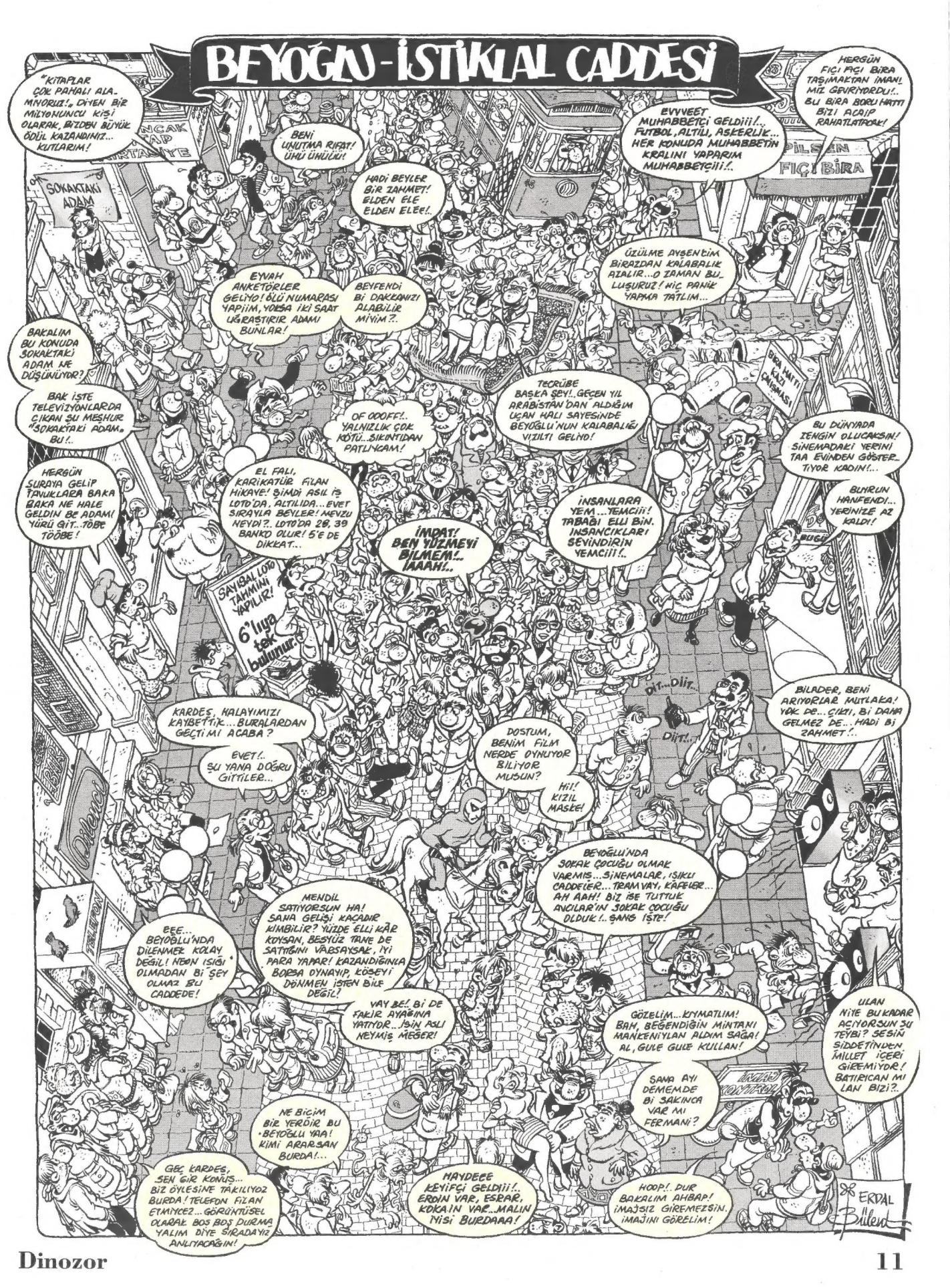
BEYOĞLU - İSTİKLAL CADDESİ
"KİTAPLAR ÇOK PAHALI ALAMIYORUZ!.." DİYEN BİR MİLYONUNCU KİŞİ OLARAK, BİZDEN BÜYÜK ÖDÜL KAZANDINIZ... KUTLARIM!
SOKAKTAKİ ADAM
BENİ UNUTMA RIFAT! ÜMÜ ÜMÜÜÜ!
HADİ BEYLER BİR ZAHMET! ELDEN ELE ELDEN ELE!.
EYVEEET MUHABBETÇİ GELDİİİ!.. FUTBOL, ALTILI, ASKERLİK... HER KONUDA MUHABBETİN KRALINI YAPARIM MUHABBETÇİİİ!.
HERGÜN FIÇI FIÇI BİRA TAŞIMAKTAN İMAN! MİZ GBURIYORDU!.. BU BİRA BORU HATTI BİZİ ACAİP RAHATLATACAK!
FIÇI BİRA
EYVAH ANKETÖRLER GELİYO! BÜLÜ NUMARASI YAPJIM, YOKSA İKİ SAAT UĞRAŞTIRIR ADAMI BUNLAR!
BEYFENDİ Bİ DAKKANIZI ALABİLİR MİYİM?.
ÜZÜLME AYŞENTİM BİRAZDAN KALABALIK AZALIR...O ZAMAN BULUŞURUZ! HİÇ PANİK YAPMA TATLIM...
BAKALIM BU KONUDA SOKAKTAKİ ADAM NE DÜŞÜNÜYOR?
BAK İŞTE TELEVİZYONLARDA ÇIKAN ŞU MEŞHUR "SOKAKTAKİ ADAM" BU!.
OF OOOFF!.. YALNIZLIK ÇOK KÖTÜ..SIKINTIDAN PATLICAM!
TECRÜBE BAŞKA ŞEY!..GEÇEN YIL ARABİSTAN'DAN ALDIĞIM UÇAN HALI SAYESİNDE BEYOĞLU'NUN KALABALIĞI VIZILTI GELİNO!
BIRA HATTI KAZI ÇALIŞMASI
BU DÜNYADA ZENGİN OLUCAKSIN! SİNEMADAKİ YERİNİ TAA EVİNDEN GÖSTERİYOR KADIN!...
BUYRUN HANEFENDİ... YERİNİZE AZ KALDI!
HERGÜN SURDAN GELİP TAVUKLARA BAKA BAKA NE HALE GELDİN BE ADAM! YÜRÜ GİT..TÖBE TÖBE!
EL FALI, KARİKATÜR FİLAN HİKAYE! ŞİMDİ ASIL İŞ LOTO'DA, ALTILIDA...EVET SIRAYLA BEYLER! MEVZU NEYDİ?.. LOTO'DA 28, 39 BANKO OLUR! 5'E DE DİKKAT...
İMDAT! BEN YÜZMEYİ BİLMEM!.. IAAAH!..
İNSANLARA YEM...TEMCİİ! TABAĞI ELLİ BİN. İNSANCIKLARI SEVİNDİRİN YEMCİİİ!.
SAYISAL LOTO TAHMİNİ YAPILIR! 6'lıya tek bulunur.
DIT...DIIT..
DIIT!..
BİLADER, BENİ ARIYORLAR MUTLAKA! YOK DE...ÇIKTI, Bİ DAHA GELMEZ DE...HADİ Bİ ZAHMET!.
KARDEŞ, KALAYIMIZI KAYBETTİK...BURALARDAN GEÇTİ MI ACABA?
EVET!. ŞU YANA DOĞRU GİTTİLER...
DOSTUM, BENİM FİLM NERDE OYNUYOR BİLİYOR MUSUN?
HI! KIZIL MASKE!
BEYOĞLU'NDA SOKAK ÇOCUĞU OLMAK VARMIŞ...SİNEMALAR, IŞIKLI CADDELER...TRAMVAY, KAFELER... AH AAH! BİZ İSE TUTTUK ANCILAR'IN SOKAK ÇOCUĞU OLDUK!..ŞANS İŞTE!
EEE... BEYOĞLU'NDA DİLENMEK KOLAY DEĞİL! NEON IŞIĞI OLMADAN Bİ ŞEY OLMAZ BU CADDEDE!
MENDİL SATIYORSUN HA! SANA GELİŞİ KAÇADIR KİMBİLİR? YÜZDE ELLİ KÂR KOYSAN, BEŞYÜZ TANE DE SATTIĞINI VARSAYSAK, İYİ PARA YAPAR! KAZANDIĞINLA BORSA OYNAYIP, KÖŞEYİ DÖNMEN İSTEN BİLE DEĞİL!
VAY BE! Bİ DE FAKİR AYAĞINA YATIYOR...İŞİN ASLI NEYMİŞ MEĞER!
GÖZELİM...KIYMATLIM! BAH, BEĞENDİĞİN MİNTANI MANKENİYLAN ALDIM SAĞA! AL, GULE GULE KULLAN!
ULAN NİYE BU KADAR AÇIYORSUN ŞU TEYBİ? SESİN SİDDETİNDEN MİLLET İÇERİ GİREEMİYOR! BATIRICAN MI LAN BIZI?.
SANA AYI DEMEMDE Bİ SAKINCA VAR MI FERMANİ?
NE BİÇİM BİR YERDİR BU BEYOĞLU YAA! KİMİ ARARSAN BURDA!..
GEÇ KARDEŞ, SEN GİR KONUŞ... BİZ ÖYLESİNE TAKILIYOZ BURDA! TELEFON FİLAN ETMİYCEZ...GÖRÜNTÜSEL OLARAK BOŞ BOŞ DURMA YALIM DİYE SIRADAYIZ ANLIYACAĞIN!
HAYDEGE KEYİFÇİ GELDİİİ!. ERDİN VAR, ESRAR, KOKAİN VAR..MALIN MİSİ BURDAAA!
HOOP!. DUR BAKALIM AHBAP! İMAJSIZ GİREMEZSİN. İMAJINI GÖRELİM!
İMAJ KONTROL
ERDAL Bülent

Hafızam... Stop!

ZAFER TEMOÇİN

Gelen evrak

İyi Dinozor,

Bir dünya istiyorum, sınırlar olmasın, herkes her doğayı sınırsızca yaşasın, paylaşsın.

Bir ülke istiyorum, devlet kara bulut gibi aç insanların üzerine çökmesin ki güneşi görebileyim.

Kendimi bilinene uydurmak istemiyorum. Henüz olgunlaşmamış bir bebek gibi gösterileni yapmak istemiyorum. Düşünüp bulmak istiyorum. Keşfetmek istiyorum. Ne düşünüp savunuyorsam, orada kalmak istiyorum.

İnandığım Tanrı'nın düşüncemde var olması bana yetiyor. Başımı kapatmak istemiyorum. O saç, sende de var, onda da. Saçlarımın rüzgârda hep uçuşmasını istiyorum.

Çok şey mi istiyorum?

Işın Karahan / ANKARA

Sevgili Dinozor,

Bu çarşamba Cumhuriyet'in içinden iki Dinozor çıktı. Eşime takıldım, **"Biri senin için, biri benim için"** dedim, o da **"Ben dinozor değilim"** dedi, gülüştük.

Eee.. yaşım yarım yüzyılı geçmiş, otuz beş yıldır Cumhuriyet okuyorum; üstelik hâlâ Atatürkçüyüm, cumhuriyetçiyim, laikim, bağımsızlıktan ve özgürlükten yanayım. Öyleyse bana Dinozor yakışır. Zaten kaç kişi kaldık Cumhuriyet okuru, dinozordan farkımız kaldı mı? Ülkeyi çeteler, tarikatlar götürürken, Hacı'yla Bacı Kemalizm'le savaşırken...

Bana dinozorluğumu anımsatsa da DİNOZOR'u çok seviyorum.

Dinozor'a, Dinozor çalışanlarına ve Dinozor okurlarına başarılar diliyor, sevgiler sunuyorum.

Her çarşamba buluşmak üzere.

Dr. İsmail Benli / OSMANİYE

Günaydın Dinozor!

Şubat ayının başından beri her akşam saat 21.00'de ışıklarımızı söndürüyoruz. **'Sürekli Aydınlık İçin 1 Dakika Karanlık'** diyoruz adına da. Görünen çoğu şeyin kirli olduğunun farkındayız diyoruz.

Işığını söndüren pencereye koşuyor, niye? Bunu paylaşanları görmek; cesaret, umut toplamak istiyor çünkü. Son on yıldır ülkemizde olanlara karşın gösterilen tepkilerin boyutları öylesine küçüktü ki. Politikacıların korkunçluğu, çıkar beklentileri, her alanda eşitsizlik, kahramanlar ve sevgili dostları, şeriat beklentisi toplu iğneler gibi her birimize, her yerimize battıkça ay, of diye irkildik sadece. Bir araya gelemedik bir türlü. Her şeyin çok iyi gittiğine inanmaya çalıştık. Gözlüklü zat altın kalemini gözümüze salladıkça **"Vay be, biz neymişiz"** dedik.

Eee, ışıklar sönüyor, bu çok mu önemli diyebilirsiniz. Herkes kendini kandırıyor diyebilirsiniz. Medyanın oyunu diyebilirsiniz. Ama farkında mısınız bu görüşlere katılmanız, bunları sorgulamanız bile oyuna gelmediğinizin göstergesi. Ben herkesin **"Işığımı söndürdüm, oh ne rahatım"** demediğini biliyorum. Sindirilmiş bir toplum olarak her akşam bir doz cesaret ve umut içtiğimizi de biliyorum. Hasta tedaviye cevap verecek bu durumda...

Bu satırlar 22 yaşında biri tarafından aydınlık ve umut dolu bir sabahın erken saatlerinde yazıldı. **"Gençsin, geçer"** demeyin sakın. Yapıcı olmaktan korkmayın.

Aslıhan Lodi / İSTANBUL

Gelen Evrak için adres: Dinozor Dergisi, Türkocağı Cad. 39/41 34334 Cağaloğlu-İSTANBUL